

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/14/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200074
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8013200074.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu Ing. W. M., bytom B., právne zastúpeného JUDr. Alojzom Nanišiom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát Prešov, Pionierska č. 33, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-P-157/003/KDI-BCP-2012 zo dňa 21. novembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/9/2013-30 zo dňa 21. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/89/2012-37 zo dňa 8. novembra 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom konania náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove č.p.: ORP-P-597/ODI2-PO-2012 zo dňa 4. septembra 2012 bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZP) na tom skutkovom základe, že dňa 12. mája 2012 v čase od 10.10 hod. na ceste 1/59 medzi mestom Ružomberok a Liptovská Osada, v úseku cesty, kde je najvyššia dovolená rýchlosť jazdy 90 km/hod ako vodič motorového vozidla zn. Citroen, ev.č.: B. prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy vozidla o 34 km/hod, nakoľko cestným laserovým rýchlomerom bola vozidlu, ktoré viedol nameraná rýchlosť jazdy 124 km/hod.

Týmto konaním porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 2 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba ZCP), a tým bol uznaný vinným zo spáchania priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o

priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 150,- € (slovom stopäťdesiat eur).

Podľa § 79 ods. 1 ZoP s poukazom na § 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z.z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky MV SR č. 531/2008 Z.z., bol žalobca povinný uhradiť trovy konania vo výške 16,- € (slovom šesťdesiat eur).

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. p. KRPZ-PO-KDI3-51/2013-P zo dňa 5. júna 2013 tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov rozhodnutie o priestupku potvrdil a odvolanie zamietol. Odvolací orgán odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že spáchanie priestupku bolo preukázané okrem iného i priznaním obvineného z priestupku a keďže lehota uvedená v ustanovení § 67 ods. 2 ZoP je lehotou poriadkovou, bol postup správneho orgánu prvého stupňa správny. K uloženej sankcii uviedol, že ju považuje za uloženú v súlade so zákonom.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Prešove na základe žaloby preskúmal správne konanie a rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia stotožňujúc sa s námietkami žalobcu uviedol, že ak bol rozkaz o uložení sankcie za priestupok vydaný dňa 23. júla 2012, bol vydaný po uplynutí zákonnej

30-dňovej lehoty (uvedenej v § 67 ods. 2 ZoP), preto aj všetky vykonané úkony a rozhodnutia vydané po uplynutí tejto lehoty boli nezákonné. Ak zákon ukladá, že správny orgán je povinný začať konanie o priestupku bezodkladne, najneskôr do 30 dní, je povinnosťou správneho orgánu túto lehotu dodržať. V prípade, že správny orgán nezačal konanie o priestupku bezodkladne, najneskôr do 30 dní, bol povinný konanie zastaviť podľa § 30 ods. 1 písm. h/ správneho poriadku (odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu), pre absenciu príslušného právneho predpisu v zákone o priestupkoch, teda subsidiárne aplikujúc správny poriadok.

Úlohou správnych orgánov v ďalšom konaní bude postupovať v súlade s právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku (§ 250j ods. 7 OSP).

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom okrem iného uviedol, že v prípade uvedenej 30-dňovej lehoty na začatie konania sa síce jedná o zákonom stanovenú lehotu (pričom odborná literatúra túto lehotu označuje aj za procesnú poriadkovú lehotu), v konečnom dôsledku však podľa názoru žalovaného jej nedodržanie nemá vplyv na priebeh a výsledok konania. Rovnako sa žalovaný v žiadnom prípade nestotožňuje ani s vytknutou námietkou, že konanie podľa § 30 ods. 1 písm. h/ správneho poriadku malo byť zastavené pre absenciu príslušného právneho predpisu v zákone o priestupkoch. V prvom rade poukazuje na to, že ak konanie nebolo začaté, nie je možné takéto konanie zastaviť (v zmysle ustanovenia § 30 zákona o správnom konaní, ani ustanovenia § 76 zákona o priestupkoch), pričom do úvahy by pripadalo odloženie veci podľa § 66 zákona o priestupkoch.

Žalovaný navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa alternatívne zmeniť napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd žalobu zamietne.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné, zotrváva na svojich tvrdeniach ohľadne 30 dňovej lehoty na začatie konania, ktorá v prerokúvanom prípade nebola

dodržaná a navrhuje potvrdiť napadnutý rozsudok.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednávanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. septembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bola žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch na už uvedenom skutkovom základe.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h/ ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise 3c) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 20 km/h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km/h na -1 a viac.

Podľa § 137 ods. 2 písm. d/ ZCP, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je prekročenie rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia v obci o 20 km/h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km/h na -1 a viac.

Podľa § 22 ods. 2 písm. b/ ZP, za priestupok podľa písm. d/ a f/ možno uložiť pokutu od 200 € do 1 000 € a zákaz činnosti do piatich rokov.

Odvolací súd preskúmaním predloženého administratívneho spisu zistil, že správne orgány jasne a presvedčivo nielen zdokumentovali skutkový stav, ale aj vyhodnotili skutok a správne ho právne kvalifikovali, pričom aj sankciu, ktorú za priestupok uložili, presvedčivo a v súlade so zákonom odôvodnili.

Krajský súd v Prešove oprel svoje rozhodnutie, ktorým zrušil napadnuté preskúmané rozhodnutie žalovaného, ale i prvostupňového správneho orgánu jedine o zistenie, že správny orgán I. stupňa nedodrжал 30 dňovú lehotu na začatie konania o priestupku. Z tohto dôvodu považoval úkony a rozhodnutia vykonané po tejto lehote za nezákonné.

V právnej teórii i právnej praxi rozlišujeme lehoty poriadkové, ktoré majú za cieľ usmerniť konanie príslušných orgánov v rámci určitých lehôt tak, aby nedochádzalo k zbytočným prieťahom a omeškaniu, bez toho, aby nedodržanie týchto lehôt malo vplyv na ďalší priebeh a výsledok konania a lehoty prepadné, prekluzívne, ktorých nedodržanie má za následok „stratu“, zánik, „prepad“ určitých práv a povinností.

Na rozdiel od prvej skupiny, pri ktorej zákonodarca neuvádza následok za nedodržanie lehoty, pretože ide o lehotu poriadkovú, pri druhej skupine zreteľne určuje, že uplynutím takejto lehoty dochádza k zániku určitých práv a povinností.

Podľa § 67 ods. 3 ZoP, ak správny orgán vec neodloží, ani nezistí dôvod pre postúpenie veci inému orgánu, začne konanie o priestupku bezodkladne, najneskôr do 30 dní.

Zákonodarca síce stanovuje povinnosť začať konanie o priestupku najneskôr do 30 dní, avšak s nedodržaním 30 dňovej lehoty neviaže žiaden následok rezultujúci do povinnosti zastaviť konanie, zánik trestnosti priestupku, či iné, ako je tomu napríklad v ustanovení § 20 ods. 1 ZoP, podľa ktorého priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, preto ho podľa § 220 OSP zmenil tak, že žalobu zamietol. Vychádzal pritom zo zistenia, že v priestupkovom konaní niet už v tejto veci čo dokazovať, priestupok bol dostatočne objasnený po stránke skutkovej i právnej, a preskúmané rozhodnutie žalovaného je zákonné.

Bolo jednoznačne preukázané, že žalobca riadil svoje vozidlo a jazdil pritom nedovolenou rýchlosťou, čo i sám priznal. Sankcia, ktorá mu bola uložená, je v súlade so zákonom, je primeraná nebezpečnosti priestupku i osobe priestupcu, čo bolo tiež dostatočne odôvodnené. Odvolací súd preto nemá pochybnosti o zákonnosti postupu a preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k OSP v spojení s § 224 ods. 1 a 2 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca bol neúspešný a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.